

Sygn. akt I C 1078/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 czerwca 2022 r.

Sąd Okręgowy Warszawa- Praga w Warszawie Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Katarzyna Wilczyńska

Protokolant: Aleksander Kondej

po rozpoznaniu w dniu 14 czerwca 2022 r. w Warszawie na rozprawie

sprawy z powództwa Banku (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W.

przeciwko M. A.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanej M. A. na rzecz powoda Banku (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 374.000, 62 zł (trzysta siedemdziesiąt cztery tysiące złotych sześćdziesiąt dwa grosze) wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP rocznie nie więcej niż w wysokości odsetek maksymalnych za późnienie od dnia 10 maja 2018 roku do dnia zapłaty;
2. zasądza od pozwanej M. A. na rzecz powoda Banku (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 29.534 zł (dwadzieścia dziewięć tysięcy pięćset trzydzieści cztery złote) tytułem zwrotu kosztów procesu;
3. wyrokowi w punkcie 1. nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

SSO Katarzyna Wilczyńska

Sygn. akt **I C 1078/18**

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 10 maja 2018 r. wniesionym w elektronicznym postępowaniu upominawczym powód (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wniósł o zasądzenie od M. A. kwoty 374.000,62 zł wraz odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP rocznie ale nie więcej niż w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od dnia 10 maja 2018 r. do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że powód zawarł z pozwaną umowę kredytu budowlano – hipotecznego, zgodnie z którą udzielił pozwanej kredytu w kwocie 516.337,00 zł, zaś pozwana zobowiązała się do zwrotu tej kwoty zgodnie z umową. Pozwana zaprzestała spłacania rat, wobec powyższego bank wysłał pozwanej oświadczenie o wypowiedzeniu umowy. W wyniku mediacji doszło do podpisania z pozwaną porozumienia dotyczącego spłaty zadłużenia, z którego pozwana się nie wywiązała. Zgodnie z księgami banku powodowi przysługuje wymagalne roszczenie w kwocie 374.000,62 zł. (pozew k. 5-7).

Postanowieniem z dnia 22 maja 2018 r. referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym Lublin – Zachód w Lublinie przekazał sprawę do Sądu Okręgowego w Warszawie, stwierdzając brak podstaw do wydania nakazu zapłaty. (postanowienie k. 8)

Postanowieniem z dnia 29 czerwca 2018 r. referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym Lublin – Zachód w Lublinie uchylił postanowienie z dnia 22 maja 2018 r. i przekazał sprawę do Sądu Okręgowego Warszawa – Praga w Warszawie. (postanowienie k. 10v)

Pozwana nie złożyła odpowiedzi na pozew. Na rozprawie w dniu 5 marca 2022 r. pełnomocnik pozwanej uznał powództwo oraz oświadczył, że chce zawrzeć ugody. (protokół k. 181).

W piśmie z dnia 4 czerwca 2020 r. powód nie wyraził zgody na zawarcie ugody, wskazując, że pozwana nie wywiązała się z zawartego w dniu 29 marca 2017 r. porozumienia w sprawie zadłużenia. (pismo k. 186)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 30 listopada 2007 r. Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w K. (poprzednik prawny powoda) zawarł z M. A. umowę kredytu budowlano – hipotecznego nr. (...) - (...) na kwotę 516.337,00 zł na okres od 30 listopada 2007 r. do dnia 6 maja 2024 r.

(dowód: umowa kredytu budowlano – hipotecznego wraz z załącznikami k. 33 -46, informacja odpowiadająca odpisowi pełnemu z KRS k. 63-75, plan podziału k. 76-171)

M. A. nie regulowała rat kredytu zgodnie z obowiązującym ją harmonogramem. W związku z zaprzestaniem spłaty kredytu, pismem z dnia 5 grudnia 2015 r. powód wezwał pozwaną do uregulowania należności w terminie 7 dni pod rygorem wypowiedzenia umowy. Z uwagi na brak spłaty zadłużenia przeterminowanego w dniu 8 stycznia 2016 r. powód wysłał do pozwanej oświadczenie o wypowiedzeniu umowy. Wypowiedzenie umowy zostało doręczone pozwanej w dniu 29 stycznia 2016 r.

(dowód: pismo z dnia 5 grudnia 2015 r. wraz potwierdzeniem odbioru k. 54-54v, wypowiedzenie umowy wraz z potwierdzeniem odbioru k. 55)

W dniu 29 marca 2017 r. powód i pozwana zawarli porozumienie w sprawie spłaty zadłużenia, którego wysokość na dzień 24 marca 2017 r. wynosiła 358.224,75 zł, w tym 333.941,60 zł kapitału i 24.283,15 odsetek. Pozwana zobowiązała się do spłaty zadłużenia w 126 ratach po 3.500 zł każda, płatnych do ostatniego dnia każdego kolejnego miesiąca, począwszy od marca 2017 r. do sierpnia 2027 r. Pozwana nie wywiązała się z warunków porozumienia. Pismem z dnia 7 września 2017 r. powód wypowiedział porozumienie.

(dowód: porozumienie w sprawie spłaty zadłużenia nr (...) k. 56-58, wypowiedzenie porozumienia/umowy restrukturyzacyjnej wraz z potwierdzeniem odbioru k. 59-59v)

Pismem z dnia 2 lutego 2018 r. powód wezwał pozwaną do dobrowolnego spełnienia świadczenia w kwocie 329.076,08 zł wraz odsetkami w wysokości 35.966,36 zł lub ustalenia nowych ugodowych warunków spłaty. Wezwanie to pozostało bez wykonania.

(dowód: ostateczne wezwanie przedsądowe wraz z potwierdzeniem odbioru k. 61-61v)

Na kwotę dochodzonego przez powoda świadczenia składa się kwota 329.076,08 zł niespłaconego kapitału oraz kwota 44.924,54 zł tytułem odsetek umownych liczonych do dnia 9 maja 2018 r.

(dowód: podsumowanie historii rachunku k. 229)

Do dnia zamknięcia rozprawy M. A. nie uregulowała należności dochodzonej pozwem. (okoliczność bezsporna)

Ustalając powyższy stan faktyczny, Sąd oparł się na zgromadzonych w sprawie, a powołanych wyżej dokumentach. Zgromadzone w toku procesu dokumenty (czy też kserokopie dokumentów, wskazujące na istnienie dowodów

właściwych tj. oryginałów dokumentów) nie budziły wątpliwości Sądu, co do ich autentyczności. Pozwana również nie zaprzeczyła autentyczności tych dokumentów i danych w nich zawartych.

Sąd zważył, co następuje:

W niniejszej sprawie pozwana uznała roszczenie powoda w całości.

Uznanie powództwa jest aktem dyspozycyjności materialnej pozwanego, który za zasadne uznaje zarówno roszczenie powoda, jak i przyznaje uzasadniające je przytoczone przez powoda okoliczności faktyczne, a w konsekwencji godzi się na wydanie wyroku uwzględniającego żądanie pozwu (zob. wyrok SN z dnia 14 września 1983 r., III CRN 188/83, OSNC 1984, nr 4, poz. 60). Jest to stanowcze, bezwarunkowe oświadczenie woli i wiedzy pozwanego.

Zgodnie z art. 213 § 2 k.p.c. sąd jest związany uznaniem powództwa. Obowiązany jest jednak dokonać oceny, czy czynność ta nie jest sprzeczna z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa. W doktrynie zauważono, że ocena, czy zachodzi niedopuszczalność uznania powództwa, powinna nastąpić w zasadzie wyłącznie w świetle materiału procesowego znajdującego się w aktach sprawy. Na marginesie należy zauważyć, iż art. 213 § 2 k.p.c. nie stanowi podstawy do badania i ustalania czy będące przedmiotem uznania roszczenie rzeczywiście przysługuje stronie powodowej. Wyjaśnienie przyczyn skłaniających pozwanego do dokonania uznania z reguły pozwala na ocenę przesłanek skuteczności wyrażonego uznania, określonych w art. 213 § 2 k.p.c. Oświadczenie pozwanego może być złożone na rozprawie, którego treść stanowić będzie element protokołu rozprawy, bądź też dokonane poza rozprawą w piśmie procesowym skierowanym do sądu. Przedmiotem uznania pozwanego może być dochodzone przez powoda roszczenie w całości lub w określonej części. Uznanie powództwa powinno być - jak każda czynność procesowa - wyraźne oraz jednoznacznie określone i nienasuwające wątpliwości co do swej treści oraz zakresu, w jakim pozwany uznał żądanie pozwu. Jako że uznanie powództwa jest oświadczeniem woli pozwanego, wywołującym skutki zarówno materialne, jak i procesowe, powinno być wyraźne i oczywiste (zob. wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 12 grudnia 2014 roku, sygn. akt I ACa 892/14).

W niniejszej sprawie oświadczenie złożone przez pełnomocnika pozwanej na rozprawie jest niewątpliwie zarówno wyraźne, jak i oczywiste, wyrażone w sposób świadomy i skonkretyzowany. Jednocześnie Sąd nie widzi podstaw do stwierdzenia, by uznanie powództwa w niniejszej sprawie było sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierzało do obejścia prawa., W istocie bowiem przedmiotowa czynność znajdowała oparcie w realiach sprawy, co skutkuje związaniem Sądu uznaniem powództwa.

O kosztach postępowania orzeczono zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu na podstawie art. 98 k.p.c. Na koszty procesu składają się: opłat od pozwu w kwocie 18.700 zł, wynagrodzenie profesjonalnego pełnomocnika w kwocie 10.800 zł ustalone na podstawie § 2 pkt 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych z dnia 22 października 2015 r. oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa głównego i substytucyjnego 34 zł. Zdaniem Sądu, żądanie przez stronę powodową zasądzenia czterokrotności stawki minimalnej z tytułu zastępstwa procesowego w niniejszej sprawie jest niezasadne.

Rozstrzygnięcie w pkt 3 wyroku oparto na art. 333 § 1 pkt 2 k.p.c., który stanowi, iż sąd z urzędu nada wyrokowi przy jego wydaniu rygor natychmiastowej wykonalności, jeżeli zasądza roszczenie uznane przez pozwanego.

SSO Katarzyna Wilczyńska

(...)

SSO Katarzyna Wilczyńska